

بیماری اوریون و بررسی تعدادی بیمارستان امیرکبیر اراک

نویسنده‌گان: ۱- دکتر فرج صابوونی^{*}- ۲- بابک نمائی^{**}- ۳- علی احمد گودرزی^{***}

خلاصه:

بیماری اوریون یک عفونت ویروسی حاد شایع است که می‌تواند در بیمار مبتلا عوارض متعددی ایجاد نماید عوارض این بیماری عبارتند از مننگوآنسفالیت، کری عصبی گذرا یا دائمی یک طرفه یا دو طرفه، التهاب بنافت بیضه و تحملدانها، التهاب بافت پستانها، تیروئیدیت، پانکراتیت، آرتریت، دیابت شیرین، عوارض سیستم عصبی، بینایی، شنوایی و عارضه قلبی که بسیار مهم می‌باشد. در این مطالعه گذشته نگر ۱۳۱ بیمار کمتر از ۱۵ سال از نظر سن، جنس، توزیع یافته‌های آزمایشگاهی و شکایات و علائم بالینی و عوارض بیماری مورد بررسی قرار گرفتند. بیش از ۸۵ درصد موارد کمتر از ۱۱ سال سن داشتند و بیشتر در سن مدرسه بودند. نسبت جنس مذکور به مؤنث ۳/۷ بوده است و شایعترین شکایت و یافته‌های بالینی آنها استفراغ ۷۵/۷۳ درصد، تب ۴۹/۶ درصد و تورم پاروتید ۴۱/۲۲ درصد گزارش شد. در ۷۴/۴۲ درصد بیماران پلیوسیتوز مایع نخاع که ارجحیت سلولها بالتفویت بود و نعداد لوکوسیت در بیش از ۷۰ درصد بیماران کمتر از ۵۰۰ سلول در میلی لیتر دیده شد. آمیلاز سرم در ۷۲/۸ درصد موارد افزایش یافته بود. بیماران مبتلا در این مطالعه شکایات و علائم بالینی متنوعی از جمله تهوع و استفراغ خونی، سردرد، تشنج، شکم درد مشابه با آپاندیسیت حاد، ادم صورت، گردن و چلوی قفسه سینه، پنشی در پوست و عوارض مننگوآنسفالیت، آنسفالیت و نورم بیضه را نشان دادند.

گل واژگان: اوریون، عفونت ویروسی، پاروتیدیت، پانکراتیت، مننگوآنسفالیت، کری عصبی حسی بدون تورم غده پاروتید بوده بنابراین منبع عفونت رانمی توان کشف نمود. (۱۰ و ۱۲)

اوریون بیشتر در سن مدرسه دیده می‌شود و ۱۵ درصد موارد هم در نوجوانان و بالغین است. این بیماری خودبخود بهبودی می‌یابد ولی می‌تواند عوارضی نیز از جمله کاهش شنوایی، حسی، عصبی

* فرق تخصص کودکان دانشگاه علوم پزشکی اراک
** دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اراک
*** دانشجوی رشته پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اراک

مقدمه:

بیماری اوریون (MUMPS) یک بیماری ویروسی حاد می‌باشد که شایعترین تظاهر آن بزرگ شدن در دنای غددبازاقی خصوصاً "غده پاروتید" است. (۱۰ و ۱۲) اپیدمی این بیماری بعلت عدم انجام واکسیناسیون در هر فصلی، بیشتر آخر زمستان و فصل بهار گزارش می‌شود. دوره کمون بیماری ۱۶-۲۴ روز با دامنه ۲۰-۲۴ روز است و ۴۰ الی ۲۰ درصد موارد

نتایج :

توزیع بیماران مبتلا به اوریون از نظر جنس از ۱۳۱ بیمار مورد مطالعه ۹۷ بیمار پسر و ۳۴ بیمار دختر بودند. ۹۵ مورداز بیماران (۷۲/۵ درصد) در محدوده سن مدرسه ۱۰-۶ سالگی بودند. کمترین سن بیماران مورد مطالعه ۱۲ ماهه یک بیمار و بیشترین سن یک مورد ۱۵ ساله بود. (جدول ۱)

از نظر شمارش گلوبولهای سفید خون بیماران به سه دسته تقسیم شدند. شمارش کمتر از ۴۰۰۰ در میلی لیتر خون لوکوپنی، شمارش ۱۰۰۰۰-۴۰۰۰ در میلی لیتر طبیعی و شمارش بالای ۱۰۰۰۰ در میلی لیتر خون لوکوسیتوز تعریف شد. (جدول ۲)

۸۰ بیمار شمارش گلوبول سفید طبیعی در محدوده ۱۰۰۰۰-۴۰۰۰ در میلی لیتر داشتند.

یک طرفه بدون علائم سیستم و ستیبولا را که در ۴ درصد موارد ذکر شده است بر جای گذارد. (۱۱۲ و ۳ و ۵)

روش مطالعه :

در این مطالعه گذشته نگر تعداد ۱۳۱ کودک مبتلا به پاروتیدیت حاد اپیدمیک (اوریون) که طول مدت ۱۴ ماه در بخش عفونی کودکان بیمارستان امیرکبیر اراک بستری شده بودند به روش توصیفی و مقطعي مورد بررسی قرار گرفتند. متغیرهای مورد بررسی در این مطالعه جنس، سن، شکایات و یافته های بایینی، عوارض اوریون و یافته های آزمایشگاهی می باشند.

جدول ۱- توزیع بیماران اوریون بستری در بخش عفونی کودکان از نظر جنس و سن: بیمارستان امیرکبیر اراک
سال ۱۳۷۶-۷۷

درصد	تعداد	سن (بر حسب سال)	تعداد	جنس
۱۲/۲	۱۶	۰-۵	۷۴	پسر
۷۲/۵	۹۵	۶-۱۰	۲۶	دختر
۱۱۵/۳	۲۰	۱۱-۱۵	-	-
۱۱۰	۱۳۱	۱۰۰	-	جمع کل

جدول ۲- توزیع بیماران اوریون از نظر شمارش گلوبولهای سفید خون بیمارستان امیرکبیر اراک

تعداد بیماران	تعداد گلوبولهای سفید خون (mm ³)
۰	کمتر از ۴۰۰۰
۸۰	۴۰۰۰-۱۰۰۰۰
۳۴	بیش از ۱۰۰۰۰
۱۱۴	جمع کل

شد. (۷۲/۷۴ درصد) لوکوسیت در بیش از ۷۰ درصد بیماران کمتر از ۵۰۰ سلول گزارش گردید. شکایات و یافته های بایینی بیماران در جدول شماره (۳) مشاهده می شود.

در ۸۵ درصد بیماران ارجحیت لوکوسیت ها با سلولهای پلی مورفونوکلئو دیده شد. آمیلاز سرم ۷۲/۷۲ درصد بیماران افزایش یافته بود و در ۵۶ مورد پلیوکسیتوز CSF مشاهده شد.

جدول ۳- توزیع بیماران مبتلا به اوریون از نظر شکایات و علائم بالینی بخش عفونی کودکان بیمارستان

امیرکبیر ۷۷-۱۳۷۶

درصد	تعداد	شکایات و یافته‌های بالینی
۷۳/۷۵	۹۶	استفراغ
۴۹/۶۱	۶۵	تب
۲۹/۷۷	۳۹	سردرد
۴۱/۲۲	۵۴	تورم پاروتید
۶/۸۷	۹	تشنج
۶/۸۷	۹	شکم درد
۱/۵۲	۲	تورم گردن و صورت
۰/۷۶	۱	تورم بالای قفسه سینه
۲/۲۹	۳	سرگیجه
۰/۷۶	۱	تورم ببضه
۲/۲۹	۳	خونریزی گوارشی
۰/۷۶	۱	خونریزی بینی
۰/۷۶	۱	پتشی
۰/۷۶	۱	کری عصبی یکطرفه
۰/۷۶	۱	آرتراالزی

جدول ۴- مقایسه عوارض بیماری اوریون در این مطالعه و آمار مطالعات دیگر منابع مورد مطالعه

نوع عارض	بیمارستان امیرکبیر اراک	منابع خارجی
آسفالیت	%۰/۸	%۰/۲۵
تورم ببضه	%۰/۸ در کودکان	%۳۰
تورم پاروتید	%۴۱/۲۲	%۵۰
تشنج	%۶/۸۷	%۱۸

کرد. (۱ و ۲) اخیراً بیماری اوریون علاوه بر سینین مدرسه در دوران نوجوانی و بالغین نیز دیده می‌شود و چند دوره اپیدمی در دبیرستانها و دانشکده‌ها گزارش شده که بدلیل عدم انجام واکسیناسیون در دوره کودکی می‌باشد. (۱ و ۲) به همین دلیل براساس برنامه ایمونیزاسیون آکادمی

بحث : عامل بیماری اوریون یک ویروس RNA تک رشته‌ای از دسته پارامیکسوویروس است که در محیط کشت سلولی کلیه میمون و انسان رشد می‌کند و اثر سیتوپاتیک دارد. ویروس را می‌توان از بزاق، مایع نخاع خون، ادرار، مغز و بافتهاي آلوهه جدا

علائم پاروتیدیت مشاهده می شود. عوارضی از جمله نفریت، پانکراتیت، اورکیت، پورپورای ترمبوستیوپنیک، بثورات ماکولوپاپولر پوست، میوکاردیت، دیابت شیرین گذرا یا دائمی، آرترازی و آرتربیت مفاصل بزرگ و کوچک، علائم چشمی با بزرگی غدد اشکی همراه با اشک ریزش، تاری دیدکه ۱۰ الی ۲۰ روز طول می کشد. اگزوفتالمی و ترومبوز ورید مرکزی نیز گزارش شده است. (۱۰ و ۳ و ۴ و ۵)

هیپوگلیسمی گذرای ناشی از هیپرانتسولینیمی که بدلیل درگیری بافت پانکراس توسط ویروس و افزایش سطح انترلوکین-۱ می باشد. در یک دختر ۱۱ ساله مبتلا به اوریون همراه با کاهش سطح هوشیاری گزارش شده در این بیماران احتمال نارسایی پانکراس و بیماری دیابت بالا می باشد. (۵)

تشخیص اوریون معمولاً با شرح حال بیماران و علائم بالینی مشخص می گردد. CBC این بیماران طبیعی است و یا لوکوپنی با ارجحیت سلولهای لنفوسيت در آنها دیده می شود.

در بیماران دچار عوارض اوریون ارجحیت گلوبولهای سفید با پلی مورفونوکلئر می باشد.

اکثریت بیماران تعداد لوکوسیت طبیعی داشتند و ۲۸ درصد موارد لوکوسیتوز بالای ۱۰۰۰۰ در mm³ داشته و ارجحیت سلولها با پلیمورفونوکلئر بوده که به دلیل ابتلاء آنها به یکی از عوارض اوریون می باشد.

سطح آمیلاز سرم به موازات تورم پاروتید بالا می رود در ۷۲/۸ درصد بیماران سطح آمیلاز سرم افزایش یافته بود. تستهای سروژی فیکساسیون کمپلیمان که روی سرم در بیماری حاد و دوره نقاوت دو هفته بعد با افزایش تیتر چهار برابر آنتی بادی بکار می روند.

ویروس اوریون را می توان روی محیط کشت سلولی در ۳۰ الی ۵۰ درصد موارد از مایع نخاع جدا کرد. (۱۰ و ۴) برای درمان بیماران استراحت و داروهای

کودکان آمریکا سال ۱۹۹۸ واکسیناسیون اوریون برای تمام افراد مستعد بالای سن ۱۲ ماهگی انجام می شود. (۱۰ و ۳ و ۴ و ۶)

دوز دوم واکسن اوریون همراه با سرخچه و سرخک در سن ۴-۶ سالگی توصیه می گردد. (۶ و ۷)

علائم اوریون با تب و درد عضلاتی بخصوص ناحیه گردن- استفراغ، سردرد، بیحالی، شکم درد مشابه با درد آپاندیسیت حاد و تورم در دنک یکطرفه یا دو طرفه غدد پاروتید شروع می شود. (۱۰ و ۴ و ۶) و در بیماران بیمارستان امیر کبیر نیز استقراغ ۷۳/۷۵ درصد، تب ۴۹/۶ درصد، سردرد ۲۹/۷۷ درصد، تورم غدد پاروتید ۴۱/۲ درصد، شکم درد ۹/۶ درصد می باشد.

در بالغین سردرد و فوتوفوبی شایع است. ادم پوست و بافت نرم همراه با التهاب و درد در ناحیه صورت، گردن و بالای قفسه سینه بین ۳ الی ۷ روز در بیماران دیده می شود و خودبه خود فروکش می کند. (۱۰ و ۲)

در مطالعه فوق الذکر ۲/۲۸ درصد بیماران دچار تورم صورت یا گردن و جلو قفسه سینه بودند که علائم مشابه سلولیت داشتند و خودبه خود هم خوب شدند. علت ادم انسداد راههای لنفاتیک در سر و گردن می باشد. (۱)

تورم و قرمزی در محل مجرای غده پاروتید در مخاط دهان تا ناحیه لوزه های همان طرف شایع است. بیماران مبتلا به اوریون بمدت ۳ الی ۴ روز تب می کنند و پس از ۷ الی ۱۰ روز خودبه خود بهبود می یابند. (۱۰ و ۲)

عارض اوریون عبارتند از: مننگوآنسفالیت، آنسفالیت، هیدروسفالی، تشنج، میلیت عرضی، پلی بوریت، سندروم گلن باره، فلنج اعصاب مرکزی، کاهش شناوایی عصبی حسی گذرا یا دائمی یکطرفه یا دو طرفه بدون درگیری سیستم وستیبولا. (۱۰ و ۳ و ۵)

عارض یک هفته قبل تا سه هفته پس از شروع

شایعترین شکایت این بیماران استفراغ بوده است. (۷۳/۷۵ درصد) و از آنجاییکه تورم بیضه در سنین بلوغ بیشتر گزارش می‌شود از این بیماران یک نفر ۷ سال سن دچار تورم بیضه بوده است. از عوارض دیگر گزارش شده در این مطالعه تشنج، کری عصبی یکطرفه، آنسفالیت مننگوآنسفالیت، پتشی، خونریزی بینی و گوارش، شکم درد که علائم مشابه آپاندیسیت را تقلید می‌کند، هیپرگلیسمی گذرا، ادم صورت، گردن و بالای قفسه سینه می‌باشد.

با توجه به اینکه تنوع علائم بالینی و ضایعه در اورگانهای مختلف بدن خصوصاً در سیستم عصبی از عوارض مهم بیماری اوریون می‌باشد انجام واکسیناسیون علیه اوریون جزء برنامه ایمونیزاسیون آکادمی کودکان آمریکا بوده لذا پیشنهاد می‌شود ایمونیزاسیون علیه اوریون همراه با واکسن سرخک و سرخچه برای تمام افراد مستعد بیش ازدوازده ماه سن یکی از مهمترین روش‌های جلوگیری از ابتلاء به بیماری فعال و عوارض متعدد اوریون باشد.

ضد درد توصیه می‌شود عارضه التهاب مفاصل را می‌توان با تجویز استروئید و یا داروهای ضدالتهابی غیراستروئید بجز سالیسیلات تسکین داد و تورم بیضه در بیماران با قراردادن یخ در موضع و سرد رد بیماران پس از انجام پونسکیون مایع نخاع بهتر می‌شود. (۱ و ۲)

نتیجه :

بیماری اوریون یک بیماری حاد و بروزی است با علائم و تظاهرات بالینی متنوع و عوارض متعدد.

این بیماری بیشتر در سنین مدرسه دیده می‌شود. در این مطالعه ۷۲/۵ درصد در سن ۱۰-۱۰ عسالگی مشاهده شد. از نظر جنس پسرها ۳-۵ برابر دخترها مبتلا می‌شوند در مطالعه ما نیز پسرها سه برابر دخترها به اوریون مبتلا بودند. از علائم بالینی شایع اوریون تبو تورم غده پاروتیدمی باشد بترتیب ۴۹/۶ درصد و ۴۱/۲۲ درصد شکایت از استفراغ در بیماری شدید دیده شده و چون بیماران این مطالعه نیز بیماری نسبتاً شدید داشتند و ملزم به بستری بودند لذا

REFERENCES:

- 1-Maldonadoy, Mumps(epidemic parotitis) In Nelson, Behrman, Textbook Of Pediatrics 15th ed. W.B. Saunders Company 1996. Vol, PP 873-75.
- 2-Brunell P.A. Mumps In Feigin Cherry Textbook Of Pediatric Infectious Diseases 3rd ed. W.B.Saunders Company 1992; Vol 2 PP, 1610-13
- 3-Brook houser PE. Sensori Neural Hearing Loss In Children In ISSAACSON G. The Ped.Clin.North Am. Pediatric Otolaryngology. W.B. Saundecs 1996;43;6:1195-1216.
- 4-Tunkel AR, Schold WM, Central Nervous System Infections In Reese RE, Betts RF, A Practical Approach To Infectious Diseases 4th ed. Little Brown And Company Boston. 1996, PP 140-141.
- 5-Teng RJ, Mumps Infection Complicated By Transient Hyperinsulinemic Hypoglycemia, Ped.inf. Dis. J, 1997;16,4:416-17
- 6-Hasley NA, Recommended Childhood Immunization Schedule, Pediatrics, 1998;101,1:154-57.
- 7-Hasley NA, Age For Routine Administration Of Second Dose Of Measles, Mumps Rubella Vaccine Pediatrics, 1998 101;1:129-133